

## Arrest

nr. 184 974 van 31 maart 2017  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 december 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 182 210 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 februari 2017, waarbij de debatten worden heropend en de zitting wordt vastgesteld op 30 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. PEPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 15 september 2015 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2 Op 18 december 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Dit is de bestreden beslissing, die op 8 maart 2016 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

*"(...) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.09.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:*

*S(...), M(...) (R.R.: (...))*

*Geboren te (...) op (...)*

*Adres: (...)*

*Nationaliteit: Armenië*

*in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.*

*Reden(en):*

*Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.*

*Er werden medische elementen aangehaald door S(...) M(...) die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch verslag arts-adviseur dd. 15.12.2015)*

*Derhalve*

*1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*

*2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

*Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). (...)"*

*1.3 Op 18 december 2015 neemt de gemachtigde tevens een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) die op 8 maart 2016 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht.*

## *2. Over de rechtspleging*

*Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.*

## *3. Onderzoek van het beroep*

*3.1.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van "de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen alsook hiermee samenhangend de zorgvuldigheidsplicht".*

*Ze zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:*

*"Doordat:*

*De R.V.V (sic) bij de bestreden beslissing volledig te buiten gaat aan de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht en hiermee de voornoemde wetsbepalingen schendt.*

*De R.V.V (sic) baseert zich in haar besluitvorming op het verslag van de arts-attaché dd. 15/12/15 dewelke stelt dat Armenië voor alle nodige behandelinge beschikt over de nodige specialisten zodat er geen gevaar voor bestaat voor het leven of de fysieke integriteit bij eventuele terugkeer.*

*Verzoeker lijdt aan Hepatitis C.*

*Verder stelt de behandelende geneesheer-specialist in België dr. S(...) B(...), dat de medicatie dewelke verzoeker hier krijgt toegediend, zoals opgesomd in het standaard medisch getuigschrift, niet beschikbaar is in Armenië.*

*Verder dient vermeld te worden dat een aanzienlijk deel van de bevolking in Armenië nog steeds in armoede leeft. Voor veel mensen wegen de kosten voor behandeling en medicatie zeer zwaar op hun budget.*

*Verweerder is onzorgvuldig geweest in haar besluitvorming en heeft haar beslissing niet voldoende gemotiveerd. Bovendien staat het onzorgvuldige bestuur duidelijk vast doordat verwerende partij in gebreke is gebleven waar nodig desgevallend bijkomende inlichtingen in te winnen betreffende de behandelingsmogelijkheid én de toegang ertoe in Armenië van de specifieke medicatie dewelke verzoeker thans in België toegediend krijgt, nu uit hierboven geciteerde studies blijkt dat er geenszins een afdoende behandelingsmogelijkheid en toegang ertoe bestaat in het land van herkomst.*

*Deze gegevens zijn nochtans van manifest belang om te oordelen of het weigeren van een verblijf op basis van art. 9ter gegrond is.*

*Terwijl:*

*1. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vereist dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 23 februari 2004, nr. 128.424).*

*De bestreden beslissing bevat daarentegen geen verwijzing naar de juiste feitelijke gegevens van de zaak en de prangende situatie waarin verzoeker zich bevindt.*

*Volgens verzoeker heeft de verweerder dan ook niet alle relevante feitelijke gegevens in beoordeling genomen om tot een juiste beslissing te komen;*

*Minstens had verweerder hier naar moeten verwijzen en motiveren waarom in huidig geval de individuele omstandigheden niet kunnen opwegen tegen een eventuele terugkeer naar het herkomstland.*

*2. De beslissing staat niet in proportie met de hierdoor aan verzoeker berokkende nadelen;*

*Verzoeker zal ernstige schade lijden en zal bij een gedwongen terugkeer in Armenië mogelijk niet afdoende behandeld kunnen worden, laat staan toegang hebben tot een behandeling.*

*Bovendien wordt verwezen naar het gegeven dat verzoeker geen opvangmogelijkheden, noch een bron van inkomsten heeft in zijn land van herkomst en aldsu onmogelijk de noodzakelijke behandelingen zal kunnen betalen.*

*De kans is zeer reëel dat verzoeker wel degelijk op medisch vlak gevaar loopt bij een terugkeer naar Armenië.*

*De beslissing staat niet in proportie met het hierdoor aan verzoekster berokkende onherstelbaar nadeel;*

*Zodat:*

*De bestreden beslissing niet naar recht verantwoord is en onzorgvuldig werd genomen met miskenning van bewijsstukken die werden voorgelegd.*

*Het middel is ernstig: de bestreden beslissing is niet deugdelijk gemotiveerd en dient om deze redenen te worden herzien/hervormd.”*

3.1.2 In de mate dat de verzoekende partij met de aangevoerde schending van “de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen” doelt op de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en op artikel 62 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991– net als artikel 62 van de Vreemdelingenwet – de administratieve overheid verplichten in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de wet van 29 juli

1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 9 september 2015, nr. 232.140).

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing en in het medisch advies van 15 december 2015, waarnaar de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwijst, kunnen worden gelezen, zodat de verzoekende partij niet kan voorhouden dat de juridische en feitelijke overwegingen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, niet in deze beslissing zouden opgenomen zijn.

Artikel 1 van de voormelde wet van 29 juli 1991 definieert enkel de begrippen 'bestuurshandeling', 'bestuur' en 'bestuurde'; terwijl artikel 4 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt wanneer de voormelde wet niet van toepassing. De verzoekende partij licht niet toe op welke wijze de bestreden beslissing de voormelde artikelen 1 en 4 schendt, dermate dat dit onderdeel van het enig middel onontvankelijk is.

In deze mate maakt zij een schending van de formele motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Uit het betoog van de verzoekende partij blijkt echter dat zij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert zodat het enig middel ook bekeken wordt vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Met betrekking tot de ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel dient erop gewezen te worden dat dit beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (cf. RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De voorgehouden schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht wordt onderzocht in het licht van de bepalingen waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Voormeld artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.  
(...)"*

In casu verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond, daar het aangehaalde medisch probleem niet kan worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hierbij wordt verwezen naar een medisch advies dat de ambtenaar-geneesheer op 15 december 2015 opstelde met betrekking tot de medische problematiek van de verzoekende partij.

De ambtenaar-geneesheer bracht het volgende advies uit:

*"Ik kom terug op uw vraag tot het maken van een beoordeling van de gezondheidsproblemen aangehaald door genoemde persoon in zijn aanvraag van 15.09.2015.*

*I. Medische voorgeschiedenis + voorgelegde medische attesten*

*Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van de aanvraag:*

• 06.08.2015, dr. B(...), betrokkene is gekend met een hepatitis C infectie en een depressieve stoornis. Hij zou behandeld worden met sofosbuvir en ribavirine. Over enige psychiatrische medicatie wordt niet gerept en er worden ook geen details verstrekt over deze depressieve toestand.

II. Analyse van dit medisch dossier leert mij het volgende:

Bij deze 43-jarige man werd een chronische hepatitis C en een depressieve toestand als diagnose gesteld. Voor alle nodige behandelingen beschikt Armenië ook over de nodige specialisten, zoals blijkt uit de hieronder vermelde informatie, zodat deze aandoening geen gevaar kan betekenen voor het leven of fysieke integriteit, zodat er bijgevolg geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling bestaat.

Wat de behandeling betreft die toegepast wordt in het herkomstland moet opgemerkt worden dat deze onder de verantwoordelijkheid valt van de plaatselijke specialisten die uiteraard de beste middelen uit hun arsenaal waarover zij beschikken zullen inzetten en de mogelijkheden verschillen uiteraard volgens de goedkeuring en terugbetaling in het land van herkomst door het ministerie van volksgezondheid, dat in fine verantwoordelijk is voor de waarde en de kost van gezondheidszorg en een respectvol en zorgvuldig omspringen ermee. Volgens de jurisprudentie van het Europees hof van de rechten van de mens, die in deze in deze materie doorslaggevend is, is het voldoende dat de betrokkene in zijn land van herkomst medische verzorging kan bekomen en wordt er niet vereist dat deze ginds van hetzelfde niveau als in België zou moeten zijn. Dat er wel degelijk behandelingen en opvolgingsmogelijkheden zijn in het land van herkomst wordt aangetoond door onderstaande beschikbaarheidsstudie.

III. Beschikbaarheid van de behandeling

Voor de behandeling van hepatitis C beschikt het land over de nodige alternatieve medicatie, zijnde: telaprevir Infections: antivirals; Hepatitis C Alternative Medication Available "Gedeon Richter" pharmacy 40 Mashtots avenue Yerevan - (Private Facility) peg interferon alfa 2a Infections: antivirals; Hepatitis C Alternative Medication Available "Iren-Emma" pharmacy 36 Tigran Mets avenue — Yerevan - (Private Facility)

alsook:

"Natali Pharm" pharmacy 83 Teryan street Yerevan - (Private Facility)

ribavirin Infections: antivirals; Hepatitis C Alternative Medication Available "Vaga Pharm" pharmacy 10 Zaqyan street Yerevan - (Private Facility)

alsook:

"Alfa Pharm" pharmacy, 23 Mashtots avenue Yerevan (Private Facility).

Dit blijkt uit Medcoi: BMA 7476.

Voor de behandeling en opvolging van depressieve toestanden zijn er in het herkomstland Armenië voldoende behandelingen- en opvolgingsmogelijkheden, bijgevoegd in het administratief dossier.

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene).

De informatie is afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is :

REQUEST FORM Medical Advisors' Office BMA, IMMIGRATION AND NATURALISATION SERVICE, - THE NETHERLANDS -

REQUEST NUMBER: BMA 7368

en BMA 7002

- Country: Armenia

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat depressie onder meer kan verzorgd worden in de volgende centra:

"NORK" psychiatric center - 2a, Hovsepyan street - Yerevan

(Public Facility)

"Avan" Yerevan city psychiatric dispensary, 21 Acharyan street, Yerevan

(Public Facility)

"Nubarashen" psychiatric hospital 1/3 Nubarashen street Yerevan

(Public Facility)

Men kan dus stellen dat betrokkene zonder probleem kan behandeld worden in zijn herkomstland. Uit opzoekingen kan overigens zeker gemeld worden dat betrokkene kan behandeld worden met moderne

antidepressieve medicatie als daar zijn bijvoorbeeld citalopram en sertraline, alsook anxiolitica (valium, alprazolam).

#### IV. Moeilijkheid tot reizen en mantelzorg ,

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische dossierstukken blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen noch noodzaak tot mantelzorg.

#### V. Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst/terugname

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde zorgen in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië.

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen afgegeven worden. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds .. Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Een bepaald type gezondheidszorgen en zorgen voor welbepaalde aandoeningen wordt door de staat betaald. In de andere gevallen moeten de burgers zelf betalen voor zorgen. De aandoening van betrokkene behoort tot het pakket gratis gezondheidszorgen.

Er is hulp voor personen die als werkloos geregistreerd zijn. Dit zijn mensen die geen werk hebben, werk zoeken en ten minste 1 jaar gewerkt hebben. Zij krijgen een werkloosheidsuitkering gedurende maximaal 1 jaar. Deze mensen kunnen ook beroepsopleidingen volgen en worden begeleid naar een job.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat hij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit dat deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest RW nr. 81574 van 23 mei 2012)

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

#### VI. Conclusie .

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland.

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat de hepatitis C en depressie geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Armenië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië."

Dit advies werd onder gesloten omslag aan de verzoekende partij overhandigd en naar dit advies wordt expliciet verwezen in de motivering van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij voert aan dat de gemachtigde onzorgvuldig is geweest in haar besluitvorming en haar beslissing niet voldoende heeft gemotiveerd. Ze bekritiseert voornamelijk het onderzoek van de ambtenaar-geneesheer naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de behandeling in het land van herkomst. De verzoekende partij stelt tevens dat de gemachtigde in gebreke is gebleven waar nodig desgevallend bijkomende inlichtingen in te winnen betreffende de behandelingsmogelijkheid en de toegang ertoe in Armenië van de specifieke medicatie dewelke ze in België toegediend krijgt, nu uit de "*geciteerde studies*" zou blijken dat er geenszins een afdoende behandelingsmogelijkheid en toegang toe bestaan in het land van herkomst. De verzoekende partij voert aan dat ze ernstige schade zal lijden en bij een gedwongen terugkeer in Armenië niet afdoende behandeld zal kunnen worden, laat staan toegang hebben tot een behandeling. Ze stelt dat ze geen opvangmogelijkheden, noch een bron van inkomsten heeft in haar land van herkomst en het aldus onmogelijk is de noodzakelijke behandelingen te kunnen betalen. Ze benadrukt dat de kans zeer reëel is dat ze wel degelijk gevaar loopt op medisch vlak bij een terugkeer naar Armenië.

In de eerste plaats dient erop gewezen te worden dat de ambtenaar-geneesheer bij het beoordelen van het in artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet genoemde risico over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt en dat de Raad deze beoordeling niet kan maken in de plaats van de ambtenaar-geneesheer. De Raad moet echter wel in staat worden gesteld om na te gaan waarop de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd heeft om te besluiten dat uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland en dat de hepatitis C en depressie geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in Armenië. De Raad benadrukt dat de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer niet betekent dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723). Het gegeven dat de ambtenaar-geneesheer een arts is, impliceert ook niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, een verminderde motiveringsplicht zou rusten. Indien zou blijken dat aan het advies van de ambtenaar-geneesheer een motiveringsgebrek kleefte en de aanvraag ongegrond wordt verklaard op basis van dit advies, dan zal het motiveringsgebrek in dit advies bijgevolg noodzakelijkwijze leiden tot de vaststelling dat de beslissing tot ongegrondheid van de verblijfsaanvraag eveneens met een motiveringsgebrek is behept. Het is de verzoekende partij derhalve toegelaten om de onwettigheden die aan dit advies kleven aan te voeren tegen de uiteindelijk door de gemachtigde genomen beslissing waarbij de verblijfsaanvraag als ongegrond wordt geweigerd (cf. RvS 28 juni 2011, nr. 214.213; RvS 5 juli 2007, nr. 173.201; RvS 13 oktober 2006, nr. 163.590).

Vervolgens dient erop gewezen te worden dat de ambtenaar-geneesheer in voormeld medisch advies niet betwist dat bij de verzoekende partij een chronische hepatitis C en een depressieve toestand als diagnose werd gesteld, doch oordeelt dat er een behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. De ambtenaar-geneesheer staft zijn vaststellingen met verschillende bronnen waarnaar in het medisch advies wordt verwezen en die tevens in het administratief dossier terug te vinden zijn zodoende dat kan nagegaan worden waarop hij zich heeft gebaseerd om tot zijn vaststellingen te komen.

De ambtenaar-geneesheer onderzoekt en beoordeelt ten eerste de beschikbaarheid van de behandeling. In het standaard medisch getuigschrift van 6 augustus 2015 wordt aangegeven dat de verzoekende partij medicamenteus wordt behandeld met "*sofosbivir*" en "*ribavirine of NS5A*" - die volgens de behandelende geneesheer niet beschikbaar zijn in Armenië - en de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling 24 weken betreft met daarbij 24 weken opvolging. In het medisch advies van 15 december 2015 lijkt de ambtenaar-geneesheer de onbeschikbaarheid van de medicatie aangegeven in het standaard medisch getuigschrift te bevestigen door te stellen dat Armenië over "*de nodige alternatieve medicatie*" beschikt waarbij meerdere geneesmiddelen worden opgesomd, alsook waar deze te vinden zijn. Het gegeven dat de medicatie die de verzoekende partij toegediend krijgt in België onbeschikbaar is in Armenië doet, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij lijkt aan te geven, geenszins afbreuk aan de vaststelling dat een behandeling beschikbaar is gezien er volgens de ambtenaar-geneesheer werd vastgesteld dat alternatieve medicatie beschikbaar is en de verzoekende partij geenszins betwist dat deze alternatieve medicatie zou kunnen dienen tot de behandeling van haar aandoening. Zodoende kan de verzoekende partij niet dienstig voorhouden dat er zonder de specifieke medicatie die ze in België toegediend kreeg, geenszins een afdoende behandelings-mogelijkheid en toegang zouden zijn in het land van herkomst. De

ambtenaar-geneesheer vermeldt verder nog dat er behandelings- en opvolgingsmogelijkheden zijn voor de depressie van de verzoekende partij en geeft aan in welke centra in Armenië de verzoekende partij kan verzorgd worden. De verzoekende partij kan aldus niet gevolgd worden waar zij beweert dat er geen behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. Waar de verzoekende partij nog stelt dat de gemachtigde in gebreke is gebleven waar nodig desgevallend bijkomende inlichtingen in te winnen, dient de Raad erop te wijzen dat hoewel artikel 9<sup>ter</sup>, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet erin voorziet dat de ambtenaar-geneesheer indien hij dit nodig acht "*de vreemdeling (kan) onderzoeken en een bijkomend advies (kan) inwinnen van deskundigen*" in de bewoordingen van dit artikel geen plicht tot het vragen van bijkomende inlichtingen kan worden gelezen. De keuze om bijkomende inlichtingen in te winnen, behoort derhalve tot de autonome appreciatie van de ambtenaar-geneesheer en de bewijslast inzake de medische verblijfsaanvraag blijft in de eerste plaats op de aanvrager zelf rusten.

De ambtenaar-geneesheer onderzoekt en beoordeelt vervolgens de toegankelijkheid van de zorgen en de opvolging in het land van herkomst. De verzoekende partij stelt dat een aanzienlijk deel van de bevolking in Armenië nog steeds in armoede leeft en voor vele mensen de kosten voor de behandeling en medicatie zwaar doorwegen op hun budget. Uit de geciteerde studies zou blijken dat er geen afdoende behandelingsmogelijkheid en toegang ertoe bestaan. Naast deze algemene stelling die geenszins wordt gestaafd, laat staan met studies, geeft de verzoekende partij tevens aan dat ze geen bron van inkomsten heeft in het land van herkomst en aldus onmogelijk de noodzakelijke behandelingen zal kunnen betalen. De verzoekende partij gaat met dit betoog echter voorbij aan de vaststelling in het medisch advies dat haar aandoening behoort tot het pakket gratis gezondheidszorgen, hetgeen ze niet betwist. Bovendien wordt in het medisch advies gesteld dat er hulp is voorzien voor mensen die geen werk hebben, werk zoeken en ten minste 1 jaar gewerkt hebben die immers een werkloosheidsuitkering kunnen krijgen evenals een beroepsopleiding kunnen volgen. De ambtenaar-geneesheer stelt dat de verzoekende partij geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voorlegt en er geen elementen aanwezig zijn in het dossier die erop wijzen dat de verzoekende partij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst, hetgeen de verzoekende partij ook niet weerlegt, en aldus niets toelaat te concluderen dat de verzoekende partij niet zou kunnen instaan voor de eventuele kosten die dan toch gepaard zouden gaan met de noodzakelijke hulp. Waar de verzoekende partij beweert dat ze geen opvangmogelijkheden heeft, wijst de Raad erop dat in het medisch advies uitdrukkelijk wordt gesteld dat de verzoekende partij beroep kan doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (hierna: de IOM) om de nodige steun te krijgen voor een terugreis en wordt tevens vermeld dat de IOM beschikt over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken waarbij het fonds werd ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Met haar betoog doet de verzoekende partij dan ook geen afbreuk aan de vaststellingen van de ambtenaar-geneesheer.

De verzoekende partij maakt aldus niet aannemelijk dat ze bij een terugkeer in Armenië niet afdoende behandeld zal kunnen worden of geen toegang zal hebben tot een behandeling.

Waar de verzoekende partij nog stelt dat de gemachtigde diende te motiveren waarom in huidig geval de individuele omstandigheden niet kunnen opwegen tegen een eventuele terugkeer naar het herkomstland, dient de Raad vast te stellen dat de bestreden beslissing geen verwijderingsmaatregel betreft maar een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9<sup>ter</sup> van de Vreemdelingenwet, ingediend op 15 september 2015, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan welke specifieke individuele omstandigheden buiten beschouwing zouden gelaten zijn en in welke mate er in het kader van de bestreden beslissing hiermee rekening diende gehouden te worden. De Raad kan tot slot geenszins de bewering volgen dat de bestreden beslissing geen verwijzing zou bevatten naar de juiste feitelijke gegevens of dat de gemachtigde of de ambtenaar-geneesheer niet alle relevante feitelijke gegevens in zijn beoordeling zou betrokken hebben.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht of de materiële motiveringsplicht wordt zodoende niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

3.2 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

4. Korte debatten



De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zeventiendoor:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES